

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň Olgy Stránské a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený Mgr. Soňou Adamovou, advokátkou se sídlem Pplk. Sochora 34/740, 170 00 Praha 7, proti žalovanému: **Městský úřad Nové Strašecí**, Komenského náměstí 201, 271 01 Nové Strašecí, o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

t a k t o :

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nezahájení správního řízení o odstranění stavby oplocení Obory Libeň, zamítá.**
- II. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhá, aby soud uložil L. C., povinnost nespouštět zvěř z Obory Libeň na pozemky ve vlastnictví žalobce a povinnost tyto pozemky zpřístupnit, odmítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou ke Krajskému soudu v Praze, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nezahájení správního řízení o odstranění stavby oplocení Obory Libeň. Dále požaduje, aby soud uložil L. C., povinnost nespouštět zvěř z Obory Libeň na pozemky ve vlastnictví žalobce a povinnost

tyto pozemky zpřístupnit. Žalobce tvrdí, že stavebník L. C. provedl v rámci Obory Libeň stavbu pevného oplocení i na pozemcích, které vlastní žalobce. Nadto tak učinil bez příslušných rozhodnutí žalovaného. Jde tedy o nepovolenou stavbu. Žalobce se proto v uvedené věci obrátil na žalovaného, aby zahájil řízení o odstranění stavby. Vzájemná korespondence již trvá více než šest měsíců. Řízení o odstranění stavby však doposud zahájeno nebylo. Zaplacením pozemků ve vlastnictví žalobce je žalobci znemožněn přístup na tyto jeho pozemky a je mu znemožněno jejich obhospodařování.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na základě písemného podání žalobce zjišťoval stav věci a dospěl k závěru, že oplocení Obory Libeň v její jihovýchodní části, v níž se nacházejí i pozemky žalobce, bylo do současných hranic umístěno již před několika desítkami let. Pan L. C. provedl pouze udržovací práce na stávající stavbě oplocení. Tyto udržovací práce v souladu s § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů nepodléhají žádnému povolení ani ohlášení. Z vyjádření žalovaného ze dne 24. 8. 2011 nevyplývá, že se v této části obory jedná o nepovolenou stavbu, ale že budou prováděny další nezbytné kroky ke zjištění skutečného stavu věci. Ohledně nepovolené části oplocení umístěné v jihozápadní části obory bylo s vlastníkem stavby vedeno řízení o odstranění stavby, v rámci něhož byla stavba dodatečně povolena. Tato část se ale netýká pozemků ve vlastnictví žalobce. Žalovaný nezpochybňuje vlastnické právo žalobce k pozemkům umístěným uvnitř obory. Zajištění přístupu k nim však nelze vymáhat prostřednictvím žalovaného. Žalovaný má za to, že ve věci podání žalobce nebyl nečinný, o čemž svědčí korespondence obsažená ve správním spise.

Žalobce v replice a dalších podáních setrval na svém stanovisku obsaženém v žalobě.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce přípisem ze dne 1. 8. 2011 požádal žalovaného o kopie rozhodnutí vydaných v územním a stavebním řízení ve věci oplocení Obory Libeň. Žalovaný přípisem ze dne 24. 8. 2011 žalobci sdělil, že žádná taková rozhodnutí ve svém archivu nenalezl, a tudíž lze předpokládat, že se jedná o nepovolenou stavbu. Dále žalovaný sdělil, že se danou věcí bude zabývat a postupovat v souladu se stavebním zákonem. V podání ze dne 27. 8. 2011 žalobce učinil návrh na zahájení řízení „o odstranění části oplocení a zamezení vnikání věcí z majetku L. C. na cizí majetek“. Dne 4. 10. 2011 žalovaný provedl kontrolní prohlídku stavby oplocení s tím, že s ohledem na rozsah oplocení vyzve vlastníka obory k doložení situačního výkresu se zakreslením hranic sporných pozemků. Dne 4. 11. 2011 se konala další kontrolní prohlídka za účasti zástupce vlastníka oplocení, který předložil požadovaný situační výkres. Dne 30. 11. 2011 vlastník oplocení předložil své písemné stanovisko ve věci. Přípisem ze dne 3. 1. 2012 žalovaný informoval žalobce o dosavadních úkonech učiněných ve věci s tím, že zkoumá došlé vyjádření vlastníka oplocení včetně příloh, důkazů a výpovědí a zjišťuje skutečný stav věci pro objektivní a úplné posouzení věci.

Krajský úřad Středočeského kraje ve stanovisku ze dne 21. 11. 2011 k podnětu žalobce konstatoval, že žalovaný není ve věci nečinný.

Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Učinil tak, aniž by ve věci nařizoval ústní jednání, neboť oba účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. s takovým postupem soudu souhlasili.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se lze žalobou na ochranu proti nečinnosti domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Tímto typem žaloby se tedy lze domáhat pouze toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak za předpokladu, že správní řízení již bylo zahájeno. Touto žalobou se ale nelze domáhat, aby soud žalovanému uložil povinnost zahájit určité řízení, jakkoli právní doktrína v těchto případech možnost podání žaloby na ochranu proti nečinnosti zvažovala [viz komentář k § 79 s. ř. s. v bodě 6 písm. c) na str. 186-187 in Vladimír Vopálka, Vladimír Mikule, Věra Šimůnková, Miloslav Šolín: Soudní řád správní, 1. vydání. Praha: 2004] s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2002, sp. zn. IV. ÚS 488/01, publ. jako č. 85/2003 Sb. n. u. ÚS ve svazku 17, ročník 2003 (nesprávně citováno jako 85/2002) a na nálezy ze dne 27. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 690/01, který v prvním odstavci části II. přímo odkazoval na užití žaloby na ochranu proti nečinnosti podle tehdy nově přijatého soudního řádu správního.

Judikatura však tyto názory doktríny přehodnotila a dospěla k závěru, že žalobce nemá možnost brojit v rámci správního soudnictví proti nečinnosti spočívající v nezahájení řízení o odstranění stavby, resp. v jeho zahájení jen vůči některým budovám – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2009, čj. 3 Ans 1/2009-58, potvrzený navazující judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, čj. 9 Ans 8/2011-62, nebo rozsudek ze dne 7. 5. 2010, čj. 5 Ans 5/2009-139).

Soud neshledává žádný důvod k tomu, aby se v souzené věci od shora uvedených závěrů soudní judikatury odchýlil. Požadavku, aby soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti uložil žalovanému povinnost zahájit správní řízení o odstranění stavby, tedy nelze vyhovět.

Soud proto žalobu v části, v níž se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nezahájení správního řízení o odstranění stavby oplocení Obory Libeň, jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Pokud jde o druhý petit, tj. o návrh, aby soud uložil L. C. povinnost nevypouštět zvěř z obory na pozemky ve vlastnictví žalobce a povinnost tyto pozemky zpřístupnit, je třeba konstatovat, že ani s tím žalobce v řízení před správními soudy nemůže uspět, neboť takové rozhodnutí není v pravomoci správních soudů. Na takovou povinnost lze případně žalovat v civilním řízení negatorní žalobou podle § 126, resp. § 127 občanského zákoníku. Taková žaloba však musí směřovat vůči tomu, kdo do vlastnického práva neoprávněně zasahuje.

Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v

mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Soud ze shora uvedených důvodů žalobu v části, v níž se žalobce domáhá, aby soud uložil L. C., povinnost nepouštět zvěř z obory na pozemky ve vlastnictví žalobce a povinnost tyto pozemky zpřístupnit, druhým výrokem podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl. Současně soud žalobce v souladu uvedeným ustanovením poučuje o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Nicola Švecová

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 30. března 2012 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].